

Grund, nemlig den, at det vil lette Ekspropriationen, naar den Ekspropriationskommission, som er ude for at ekspropriere til Statsbaneanlæg, ogsaa kunde ekspropriere til dette Spor. Og endelig vil der deri ligge en Antydning af, at der, forinden Driften af et saadant Spor kunde komme i Stand, skulde træffes en Overenskomst med Statsbanerne derom. Det er Forhold, som jeg har talt om saavel med Ministeren som ogsaa med Generaldirektøren, og jeg har — navnlig ogsaa fra Generaldirektionens Side — haft Indtrykket af, at det er et Forhold, de meget vel kunne tænke sig at faa ordnet, og som de i Virkeligheden ikke stille sig uvillig overfor. Jeg vil altsaa meget anbefale det høje Ting at se velvilligt paa det Forslag om en Statsbane til Mariager, som 12 af Udvalgets Medlemmer have stillet.

Den højtærede Minister udtalte sig jo noget reserveret om, hvorvidt det burde være en Statsbane. Ministeren indrømmede, at det var et berettiget Krav, og han udtalte, at hvis det skulde være en Privatbane, maatte den have et eller andet Tilskud. Jeg forstod denne Udtalelse saaledes, at Ministeren dermed vilde sige, at den burde have et stort Tilskud. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i denne Opfattelse af Ministerens Ord. Men hvor glædeligt det end kunde være for mig at modtage et saadant Tilsagn, maa jeg dog fremdeles haabe paa, at det vil lykkes ved de Forhandlinger, der skulle finde Sted inden næste Behandling, at faa det ordnet saadan, at det alligevel bliver en Statsbane, idet jeg nemlig tror, at hvis det skal være en Privatbane, ville Cementfabrikkerne ikke have den Interesse af dette Spor, som naar det er en Statsbane. Man kan saa ikke paaregne, at Fabrikkerne ville yde saa stort et Tilskud, og jeg tror, som sagt, ikke, at denne lille By og denne tarvelige Egn have Mod til at drive en Privatbane.

Det var, hvad jeg i al Almindelighed kunde have at sige om dette Forslag. Vi ere jo nu inde paa at fatte os meget kort, hvad Tiden ogsaa opfordrer stærkt til, og jeg skal derfor ikke føje meget til, hvad jeg her siger. Kun skal jeg nævne Ændringsforslaget under Nr. 11, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Land-

kreds (Bjerre) og mig. Det har ikke fundet Tilslutning fra flere af Udvalgets Medlemmer, og jeg kan vel derfor ikke gøre mig noget Haab om, at det Forhold, som der nævnes, kan ordnes paa den foreliggende Lov. Det angaar Statens Overtagelse af Randers—Hadsund Banen. Denne Bane lever under ret ekstraordinære Forhold. Den blev bygget, drives og ejes af et Aktieselskab, som har 1ste Prioritets- eller Præferenceaktier for 700,000 Kr. Dernæst komme de interesserede Kommuner, som have 2den Prioritet, henimod 600,000 Kr. Disse Kommuner have saaledes siden Begyndelsen af 80'erne, da denne Bane blev bygget, siddet og forrentet og afdraget disse store Beløb, som det selvfølgelig er for hver enkelt Kommune, og have dog, hvad Banens Drift angaar, været undergivne den Vilkaarlighed, at det er et helt andet Selskab, som driver Banen, et Aktieselskab, som kun har den Interesse at faa den størst mulige Fordel ud af Banen. Kommunerne have virkelig været meget brøstholdne med Hensyn til Banens Drift i Forhold til de Beløb, de have maattet yde, og derfor kunde der for Staten være nogen Grund til, da Banen i sin Tid blev bygget uden Statstilskud, blot med Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne, nu at træde til og støtte disse Kommuner. Det er dette, det ærede Medlem for Randers Landkreds og jeg gerne vilde drage frem under disse Forhandlinger, som sagt, ikke i Haab om at faa det løst ved denne Lov, men for dog at slaa til Lyd for det ovenhede det meget ærede Finansudvalgs Opmærksomhed derpaa. Muligvis kunde ved kommende Lejlighed saa dog det Spørgsmaal tages op til Drøftelse, hvorvidt man ikke maatte finde det betimeligt i nogen Maade at komme disse Kommuner til Hjælp i Betragtning af de store Udgifter, de have haft til denne Bane. Jeg antager ogsaa, min Medforslagsstiller vil udtale sig derom, og jeg skal derfor ikke føje mere til, saa lidt som jeg i dette Øjeblik tager Forslaget tilbage. Men, som sagt, jeg henstiller dette Forhold til Overvejelse.

Hvad angaar de elektriske Baner, som ere opførte paa Ændringsforslagslisten, navnlig de Baner, som vedrøre Egnene nede omkring Randers — det er vist Nr.